A termelés mellett a dolgozók lakásproblémáival is törődik az üzemi tanács a Textilművekben

Sok vélemény hangzott el már Szegeden is az üzemi tanácsok munkájáról. Vannak, akik nagy reményeket fűznek az üzemi tanácsokhoz, mások viszont azt kérdezik, vajon mit tud csinálni ez a testület. Aki volt már üzemi tanácsülésen, az tudja: nemcsak sok mindent tudnak, hanem tesznek is

A Szegedi Textilművekben csütörtökön délelőtt tartotta első ülését az üzemi tanács. Már ezen az első ülésen is jól belemarkoltak a munkába. A többi között meghallgatták a vállalat igazgatójának beszámolóját az 1957-es év munkájáról, az 58-as esztendő feladatairól. Sok hasznos javaslatot mondottak el, hogyan, miként lehetne javítani az üzemi eredményeket, jól ellátni a megnövekedett feladatokat. Az első ülésen is sok szó esett a munkafegyelem megszilárdításáról, a nyereségrészesedésről.

A vállalatvezető felsorolt néhány statisztikát. Az üzemi statisztikai kimutatások, a számok tengerei itt, a Textilművekben sem tartoznak a színes olvasmányok közé. De azért aki ért a számok nyelvén, sok érdekes dolgot tudhat meg belőlük. Itt az üzemi tanácsülésen azonban egy másféle statisztikai kimutatásról hallhattunk. Arról, hogy hányan dolgoznak, s menynyien szeretnének lakáshoz jutni. Lakásigény más üzemben is van, de talán enynyien nem ostromolják a vállalatvezetést, az üzemi tanácsot, hogy segítsenek problémáik megoldásában.

Annak is magyarázata van, hogy itt ilyen sokan kérnek lakást. A statisztikai kimutatás azt is elárulja, hogy városunk ezen legfiatalabb üzemében a munkások átlag életkora alig több, mint 23 év. Ahol pedig ilyen fiatal az átlagéletkor, ott kevesen vannak az idősebb korosztály tagjai és annál többen a házasulandók, vagy éppen fiatal házasok. A házasodni szándékozóknak pedig lakás kell Lakást szerezni pedig nagy szó ma Szegeden. Így aztán igen sokan a »majd csak leszre« házasodnak. Mikor aztán szaporodik a család eggyel, kettővel, bizony szűk lesz az albérleti szoba, vagy a nagyszülőknél az egy szoba, rosszabb esetben a konyha. Kihez menjenek? Oda, akihez bizalommal vannak, a vállalatvezetőhöz, a párttitkárhoz, vagy az ü. b.-elnökhöz. Azok sajnos legtöbbször csak segítenének, mert hiába van a jó szándék, ha beleütközik egy olyan falba — ahogy ezt az üzemi tanács ülésén több hozzászóló is kifejtette —, mint a III. kerületi tanács lakásgazdálkodási osztálya. Nem azt kérik tőle, hogy adjon a nincsből, de ha kerítenek üres lakást, akkor azt ne passzolja el másnak. Nem is olyan régen halt el egy idősebb asszony, akinek lakását a Textilművek egyik dolgozója igényelte. Azzal utasították el kérését, hogy azt már jóval előbb igényelték, mint ő. Pedig ő is az elhalálozás napján nyújtotta be igényét.

Nemcsak kérni akarnak a Textilművek dolgozói, hanem adni is. Emellett tört lándzsát az üzemi tanácsülés is. A városi tanács nemrégen értesítette a vállalatot, hogy az ez évben épülő új házakban hat lakást kapnak az üzem dolgozói. Csak a leendő bérlők segítsenek társadalmi munkával az építkezésnél, hogy olcsóbb legyen az építkezés, ezzel is több lakást építhessenek. Még alig terjedt el a hír az üzemben, máris hatvanan nyújtották be igényüket. Tehát hat lakásra hatvanan vannak. Ezenkívül még újabb hatvannak kellene lakás. De ki legyen az a hat? Ezek kiválasztását az üzemi tanács végzi majd el. Külön bizottságot alakítottak, amelynek tagjai vizsgálják meg, kik a legrászorultabbak. Jelentést tesznek az üzemi tanács elé, amely majd dönt, hogy ki legyen az a boldog hat ember, aki lakáshoz jut.

A ságváritelepi családiházépítési akcióba is bekapcsolódnak az üzem dolgozói. Az itt építkezőket is, de a többi »fészekrakókat« is segítik majd a többiek, nem hagyja cserben őket az üzemi tanács. Faragó Antal, az üzemi tanács egyik tagja a múlt évben kapott lakást. Akkor még nem szerveztek társadalmi munkát a lakásépítkezéshez. Ő most utólag szeretné pótolni azt a munkát. Felajánlotta, hogy egész évi prémiumát a lakásépítkezésre adja. Szép, nemes cselekedet, de az üzemi tanács úgy határozott: nem fogadják el javaslatát, s a leghatásosabb segítési módnak a társadalmi munka szervezését látják. Faragó Antal is, a többi üzemi tanácstagok is ki akarják venni részüket ebből a munkából, példát mutatnak a többieknek.

Egész délelőtt tanácskozott az üzemi tanács. Sok hasznos javaslatot, döntést hozott, mintegy igazolásul azoknak, akik reményeket fűznek hozzá.

A Szegedi Ruhagyár 120 új körforgós varrógépet kap

A Szegedi Ruhagyárban fűen a régi, elavult varrógépeket folyamatosan újakkal cserélik fel. Összesen 120, nagyrészt modern külföldi gépet szerelnek fel.

A napokban érkezett meg az üzembe az első szállítmány: 20 csehszlovák gyártmányú, legújabb típusú, gyors-körforgógépet kaptak, s mindegyikhez külön-külön villanymotorokat. A gyorsjáratú gépek percenként háromezret öltenek, s jelentősen javítják a gyár termelését.

Ezeket a csehszlovák varrógépeket egy új, 106 dolgozóval, s összesen hetven különféle géppel működő, négyszekciós szinkronszalagban helyezik majd el és férfiöltönyöket varrnak velük. Az eddiginél naponta mintegy 360 öltönnyel több férfiruha készül majd a segítségükkel.

Szegeden is lesz gyorskiszolgáló bolt

A Szegedi Statisztikai Hivatal jelentésében foglalkozott az ön- és a gyorskiszolgáló boltok problémáival, megállapította, — ezt egyébként mindenki tudta Szegeden —, hogy eddig nem sikerült létrehozni ilyenfajta üzleteket. Az ország sokkal kisebb városában már régóta sikerrel működnek ezek a szaküzletek.

Szegeden először az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat vállalkozik egy gyorskiszolgáló bolt üzemeltetésére. A Kárász és a Kölcsey utca sarkán a 31-es számú korszerű üzlet lesz a gyorskiszolgáló bolt. Lényege: a vásárló, amikor az üzletbe lép, kap egy üres blokkot, azzal járja végig az osztályokat, ahol azonnal megkapja az árut. Ezután érkezik el a pénztárhoz, fizet és leadja az ajtóban a blokkot. Az üzletet előreláthatólag március közepén nyitják meg.

Nem ráfizetésesek a szegedi járás földművesszövetkezetei

A szegedi járás valamennyi földművesszövetkezetében befejeződött az 1957-es gazdasági év mérlegének elkészítése. A sokféle hiányosságon túl — melyeket a zárszámadások mutattak ki — igen nagy eredményként könyvelhető el, hogy a járásban egyetlen olyan földművesszövetkezet sincs már, mely ráfizetéssel dolgozna. Olyan szövetkezetek azonban még szép számmal vannak, ahol a gyenge gazdálkodás miatt a tagoknak igen alacsony nyereség- és vásárlási visszatérítést tudnak fizetni,

Mi történt a hat gyermekkel?

Egy nagy feltűnést keltő cikk következményei

Lapunk február 23-i számában »Hat gyerek védelmében« szóltunk, amelyre azóta a közvélemény számos hozzánk írt levélben válaszolt, s mondta el véleményét a szóban forgó gyermekek szüleiről. A levelekből helyszűke miatt nem tudunk idézni, de szinte mindegyikéről elmondhatjuk, hogy szívvel, lélekkel írták, s kiálltak a kis emberkék jövendő jobb sorsa mellett. A levelekből kitűnik az is, hogy a gyermek- és ifjúságvédelmi problémák egy-egy speciális megoldására tenniakarásukkal sokak mozdulnak meg, s ki-ki erejéhez mérten felajánlja segítségét. Volt olyan asszony, aki a hat gyerek közül egyet azonnal örökbefogadott volna, hogy saját gyermekeként nevelje fel.

A kormány titkársága is felfigyelt

Mi is történt azóta a hat gyermekkel? A kormánytitkárság a cikk megjelenése utáni napokban leszólt telefonon Szegedre, a városi tanács gyámügyi hatóságához és megkérdezte: fennforog-e a szülők részéről gyermekeikkel szemben ifjúság elleni bűntett?

A gyámügyi hatóság gyors, azonnali intézkedésére a hat gyermek a cikk megjelenése utáni napon az Ujszegedi Állami Gyermekotthonba, helyesebben a négyéves Laci, a hároméves Imre, és a 12 hónapos Jancsika az Ujszegedi Gyermekkórházba került gyógykezelésre: Imre csípőficamával, Lacika pedig scabies-szel (rüh). A harmadik osztályos Kati viszont trachomával fekszik a trachoma-osztályon. Péter és Szilveszter Sándorfalvára ment nevelőszülőkhöz, ahová majd felgyógyulásuk után a többi gyerek is követi őket júliusig, utána pedig koruknak megfelelő intézetben helyezik el mindannyiukat. Addig is, míg végképp eldől sorsuk, egy idő múlva meglátogatjuk a hat testvért Sándorfalván, hogy ott hogyan élnek.

A szülők fogadkozása

A szülőkről a következőket tudjuk: az Ujszegedi Gyermekvédő Otthonban egymást okolták a család széthullásáért. A férj kijelentette, hogy az újság lapjain a róla írottak nem felelnek meg a valóságnak, bírósággal fenyegetőzött. Ellenben a feleségéről írottakat kevésnek találta. A feleség mindenről természetesen fordítva nyilatkozott, mindamellett, hogy munkahelyén komoly ígéretet tett arra vonatkozóan, hogy azonnal és gyökeresen változtat eddigi életmódján. Az anya munkahelyén dolgozók egyelőre hitelt adtak ígéretének, s igyekezni fognak azon, hogy a mindössze 28 éves, hatgyermekes anya rendezett életmódot teremthessen magának, hogy gyermekeit egy idő múlva ismét ő nevelhesse, de becsületes, emberi módon.

Az apa tovább iszik

Az eddig írottakból az olvasó arra következtethetne, hogy a 35 éves apa is megemberelte magát. Cselekedetei azonban nem ezt bizonyítják, jóllehet, vele beszélve falrengető ígérgetéseket tett életmódja megváltoztatására, de azok megvalósítására ugyanakkor nincsen erkölcsi ereje. Mert mit is cselekedett a hét közepén? Feleségének nálunk járt és elmondta: mikor a gyerekek már jó helyre kerültek, férje eladta a kétszobás lakást a benne lévő tűzhellyel együtt. Az ágyakat és ágyneműt, s a lakásban lévő minden holmit ledobált a pincébe azzal a szándékkal, hogy azokat is eladja. A házban megjelent már egy zsibárus és három tollascigány, hogy potom pénzért magukkal cipeljék a holmikat. Csak a házmester ellenállásán múlott, hogy a zsibárus és a cigányok üres kézzel távoztak el. Szerdán délután azonban a feleség már nem tudott bemenni a lakásba, mert akkorra más költözött be. Mindez azonban már nem ránk tartozik, az már rendőrségi ügy, hogy a közösen szerzett vagyont a férj a feleség tudta és beleegyezése nélkül elherdálta. De az is rendőrségi ügyet képez, hogy a férj a lakás eladása óta állandóan iszik, értesüléseink szerint hol itt, hol ott bukdácsol az utcán zülött, részeg állapotban.

Ez történt tehát több mint egy hét óta a »Hat gyermek védelmében«, s egy idő múlva ismét szólunk róluk.

Lődi Ferenc

MUNKÁS ÉLETKÉPEK (III.) / FÉSZEKRAKÓK

A boldog családi élet és a megelégedett munkásélet manapság kultúrált igényű embernek megfelelő lakással kezdődik. A munkásosztály már régen kinőtt vágyaival a penészes pincelakásokból, a nyomorult albérletekből és tömegszállásokból. Ezer és ezer család költözött napfényes, széles ablakok mögé — s ugyanannyi vár szép otthont a jövőtől. Amikor minden belvárosi ház kapuja alatt kiadó lakást hirdettek, a munkásnak nem jutott eszébe két-három szoba, hiszen a fizetést nem a lakbérhez mérték. Később pedig, amikor igényei megizmosodtak, szembe kellett néznie azzal, hogy kevés a lakás. Ma is érzi ennek a változásnak a tehertételét az állam, azért rakat egymásután magas, szép házakat minden városban.

E súlyos társadalmi gond nem oldható meg egyszerre — s egyedül az állam erejéből. Számos munkás keresi a megoldást magánúton is, társadalmi segítséggel.

Kiss Lajosék is nagy fába vágták a fejszét. Megunták és kinőtték házasságuk eddigi három esztendejében az egyetlen szűk szobát. Közben szaporodott is a család, egy szép fiúgyermekkel, s most ki akarnak törni a kellemetlen szorultságból.

Arra az útra léptek, amelyet munkások tucatjai választanak maguknak manapság lakásgondjuk megoldására: házat építenek.

Nem szenzáció ez, mert minden utcában lehet hasonló példát találni, a Kiss Lajosék esete azonban eltér a többitől.

Családok készülődnek évente szívós takarékossággal egy-egy ilyen nagy fészekrakásra. Rendszerint hosszú esztendőkön keresztül spórolják össze az ezreket, tízezreket, míg sok áldozatvállalás és megtartóztatás után tető alá hozzák elképzelésüket. Hosszadalmas út — különösen, akiknek már ma is igen-igen szűk a hajlék.

A merészebb emberek azonban vállalkozhattak egy most adódó rövidebb, de jóval nehezebb útra is.

Amikor a városi tanács meghirdette a ságváritelepi lakásépítési akciót, Kiss Lajos kenderfonógyári munkás mindjárt magáénak érezte a kezdeményezést. Korábban barátilag már segített egyik munkatársának hasonló akcióban, s akkor is tapasztalta, hogy ezt az elgondolást éppen az ő testére, az ő anyagi helyzetére és törekvéseire szabták.

Olyan pénzű embereknek való ez, mint a Kiss-család.

Sokáig gondban voltak ugyan egyikmásik feltétellel, de hosszas spekulálás után döntöttek. Az állam kedvezményes kölcsönt ad, az üzem messzemenő segítséget. És számíthatnak az ismerősök, barátok támogatására is. Csupán egy elháríthatatlannak látszó akadály maradt hátra: a tízezer forint! Feleségével együtt négy hónap alatt keresnek ennyit — mikorra lehetne ebből ilyen temérdek pénzt összespórolni?

Fiatalos nekibuzdulással mégis nekivágtak.

Egy időre megkezdődött a családban a lemondás. Ezen a télen már nem vágtak disznót, és bútort se vettek. Egyikük keresetét egyenesen a takarékba viszik, hogy a barátilag kölcsönkapott pénzt kiegészítsék tízezerre. Szerencsés körülmény volt számukra a kedvezményes textilutalvány — azzal egy időre elütötték a ruhagondot. Így ebben az esztendőben csak a szimpla megélhetésre és a házépítésre gondolnak. Mindenesetre súlyos tételek...

Amint a merész vállalkozásról beszélgetünk, a meghitt családi légkörben felpattannak az apró titkok zárai. Semmi tőkéjük nincsen, csak a roppant erős akarás, meg a fáradhatatlan munkakészség. A férj is, a feleség is fiatal, s mindketten megbecsült munkások a gyárban. Ha holnap kijelölnék az új háztulajdonosok portáját, munka után biztosan ott találnánk őket a ságváritelepi szérűskert helyén. Mert nemcsak az állami kölcsönre és az üzem segítségére apellálnak, hanem saját anyagi és fizikai erejükre is.

Nehéz esztendő lesz számukra az idei. Amíg a lakatlan, üres portán elkészül a sok ezer vályog, kimélyülnek az alapárkok és magasba szöknek a világos falak — sokszor ráesteledik a fiatal házaspárra a telepen. S addig elmaradnak a moziból, színházból, kisebb szalonnát vágnak nagyobb kenyér mellé. Megéri nekik ez az egy esztendő, hiszen nagy a tét: ennyi idő alatt saját otthonhoz, szép, kertes magánházhoz jutnak.

A ház alapja a sokirányú társadalmi támogatás lesz, és a megbecsült munkáért járó biztos kereset, meg fiatalságuk ereje és lelkesedése.

Mikor lehetett munkásnak erre az alapra saját házat rakni?

Ámítás volna azt mondani, hogy e terv megvalósulása után a teljes boldogság és megelégedettség kikötőjébe ér a Kiss-család. Az állami adósság sokáig megterheli még ezután is a keresetet. S az új, kétszobás lakásba bútor is több kell. Ez azonban már nem okoz olyan nagy gondot, mint a mostani vállalkozás. Nem türelmetlenek, s végtelenül bíznak abban, hogy munkájuk alapján pár éven belül igazán meleggé, otthonossá válik a kis családi fészek.

Ezért pedig érdemes áldozni.

Velük együtt sok munkáscsalád vállalta ezt az utat. Ők nem régen kezdték az életet, s így valamivel messzebbről indultak. S hogy mégis felépül szép otthonuk a munkásházak tucatjai között, arra most már minden garancia együtt van.

SIMON ISTVÁN

Megkezdődtek a magyar-szovjet mezőgazdasági napok

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége székházában a mezőgazdasági tudományos intézmények képviselőinek és a megyeszékhelyekről érkezett mezőgazdasági szakemberek részvételével kedden délelőtt 10 órakor, Budapesten ünnepélyesen megnyitották a magyar—szovjet mezőgazdasági napokat, s a Magyar—Szovjet Baráti Társaság, a magyar agrártudományi egyesület, továbbá a Hazafias Népfront és a MEDOSZ közös rendezésében sorrakerülő kétnapos országos mezőgazdasági konferenciát. *A megnyitón és a konferencia első napi ülésén megjelent Dögei Imre földművelésügyi miniszter, a budapesti szovjet nagykövetség képviselője, valamint a magyar—szovjet mezőgazdasági napokra hazánkba érkezett küldöttség tagjai.*

Vállalatunk a Kelemen u. és a Somogyi u. keresztezésénél lévő háztatarozás miatt az 1-es villamosvonalon Szeged-Rókus pu.-ról Szeged személy pu. felé haladó kocsik megállóhelyét ideiglenesen

Zrinyi u. 1 sz. ház elé helyezte át.

A megállóhelyet 1958. évi március hó 5-én üzemkezdettől helyezzük át.

SZEGEDI KÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT

Háztartási zsiradékját

színszappanra

becseréli

SZAPPANFŐZŐ SZÖVETKEZET, Szabadsajtó u. 72.

(Alsóvárosi temető mellett.) Ugyanott alí-lúg sürolásra állandóan kapható. Reggel 7—4-ig. Telefon: 31-76. x